

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921203211
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6921203211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: F. bytová správa, s. r. o., so sídlom K. 2, J. Q., D.: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Andreou Andrášiovou, advokátkou, so sídlom B. Bartóka 12, 979 01 Rimavská Sobota, proti žalovanej: M. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX/X, XXX XX J. Sobota, štátnej občanke SR, zastúpenej AK JUDr. Marian Dzuroška, s. r. o., Hviezdoslavova 468/31, 979 01 Rimavská Sobota, o zaplatenie 421,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6Csp/135/2021-92 zo dňa 13. septembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 191,94 Eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania počnúc dňom 01. 02. 2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e.

Vo výroku, ktorým okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania, rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 8 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

Žiadna zo strán sporu n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 191,94 Eur zastavil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 191,94 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania, počnúc dňom 01.02.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti okresný súd žalobu „nad priznanú sumu 191,94 Eur s prísl.“ (t. j. v časti o zaplatenie sumy 37,24 Eur s prísl.), zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 421,12 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 01.02.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 23.12.2019 vykonáva správu bytového domu na ulici F. XX so súpisným číslom XXXX v J. Q. (ďalej aj „predmetný bytový dom“). Žalovaná mala prenajaté spoločné priestory (ďalej aj „nebytové priestory“ alebo „spoločné nebytové priestory“) patriace vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome. Predmetom nájmu boli nebytové priestory (kočíkárň a kumbál), nachádzajúce sa na prízemí bytového domu na ulici F. XX v J. Q. o celkovej výmere 22,16 m². Nájomné bolo stanovené vo výške 16,37 Eur mesačne a nájomná zmluva bola uzavretá dňa 31.01.2017, pričom za prenajímateľa podpisovalo nájomnú zmluvu v tom čase existujúce Spoločenstvo vlastníkov

bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. (ďalej aj „spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov“), ktoré však svoju činnosť následne ukončilo a správou predmetného bytového domu bol poverený žalobca. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že na základe prijatého rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. zo dňa 19.06.2018 mala byť uvedená zmluva o nájme spoločných nebytových priestorov so žalovanou dňa 31.01.2017 zo strany prenajímateľa vypovedaná. Výpoveď zmluvy o nájme spoločných priestorov bola žalovanej riadne doručená dňa 06. 07. 2018 a teda nájom sa skončil dňom 31.08.2018. „S výpoveďou z nájmu predmetných spoločných nebytových priestorov žalovaná nesúhlasila, predmetné nebytové priestory prenajímateľovi nevypratala a neodovzdala a ďalej ich bez právneho dôvodu užívala“. Žalobca už ako správca predmetného bytového domu vyzval žalovanú na odovzdanie nebytových priestorov a na zaplatenie dlžnej sumy za ich užívanie za obdobie od 01.09.2018 do 31.12.2020 vo výške 458,36 Eur, a to listom zo dňa 03.12.2020, avšak žalovaná odmietla žalobcovi túto sumu uhradiť. Dňa 15.12.2020 uhradila žalovaná žalobcovi z uvedenej sumy sumu 37,24 Eur, preto žalobca opätovne vyzval žalovanú na doplatenie dlžnej sumy zníženej o platbu vo výške 37,24 Eur, a to listom zo dňa 21.01.2021. Ani na základe tejto výzvy žalovaná žalobcovi dlžnú sumu neuhradila a v liste zo dňa 31.08.2021 žalobcovi vytýkala, že napriek jej žiadostiam o ďalší prenájom nebytových priestorov, jej žalobca vyhovel a nebytové priestory jej neprenajal. Keďže žalovaná svoj dlh dobrovoľne nespĺnila, žalobca podal žalobu, v ktorej žiadal žalovanú zaviazat' na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že na žalovanú sumu vydal dňa 24.11.2021 Platobný rozkaz č. k. 6Csp/135/2021. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor, kde uviedla, že súd vydal platobný rozkaz na základe nepravdivých a skreslených skutočností a že nesúhlasí s uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 421,12 Eur s príslušenstvom. Ďalej uviedla, že tvrdenie žalobcu, že po tom, ako jej bola doručená výpoveď z nájmu nebytových priestorov, tieto nebytové priestory naďalej užívala a neodovzdala od nich kľúče, nie je pravdivé, pretože ihneď po doručení výpovede predmetné nebytové priestory uvoľnila a kľúče od nich, „potom ako kľúče odmietol prevziať riaditeľ žalobcu JUDr. A. a odporučil jej odovzdať ich domovníkovi Ing. X., tieto hodila do poštovej schránky Ing. X., pretože Ing. X. odmietal s ňou komunikovať“. Nie je teda podľa žalovanej pravdivé tvrdenie žalobcu, že by sporné nebytové priestory od 01.09.2018, kedy sa jej skončil nájom do 31.12.2020 bez právneho dôvodu naďalej užívala. Zdôraznila, že je pre ňu nepochopiteľné, prečo žalobca v prípade, ak by bolo jeho tvrdenie pravdivé, ostal dvadsaťosem mesiacov pasívny a nevyužil v rámci výpovede z nájmu predmetných nebytových priestorov dané mu právo ju prostredníctvom v tom čase svojho mandátára z predmetných nebytových priestorov na jej náklady vypratať, resp. prečo nepodal na príslušný súd žalobu o vypratanie týchto nebytových priestorov. Uviedla, že sa domnieva, že žalobca ako správca predmetného bytového domu na ulici F. XX v J. Q. podal žalobu len na základe písomného hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov uskutočneného v dňoch 11.10. až 17.10. 021 bez toho, aby sa osobne presvedčil o vzniknutej situácii. Zo zápisnice z uvedeného písomného hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, predloženého ako dôkaz žalobcom vyplýva, že vlastníci bytov a nebytových priestorov sa mali vyjadriť k tomu, či má byť v prípade neuhradenia dlhu za „zaostalé nájomné“ za prenájom predmetných nebytových priestorov vo výške 458,36 Eur podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Takáto formulácia otázky mohla podľa žalovanej u vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyvolať presvedčenie, že na základe platnej nájomnej zmluvy ona v čase nájmu za prenajaté nebytové priestory mesačný nájom nezaplatila a ostala dlžná túto sumu. Podľa názoru žalovanej išlo teda zo strany žalobcu o nekonkrétnu a zavádzajúcu otázku. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu tiež spochybnila obdobie, za ktoré si žalobca uplatnil dlžné nájomné (do 31.12.2020) a vzniesla námietku premlčania s odôvodnením, že „ak by aj bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že predmet nájmu užívala bez právneho titulu, čo popiera, boli by jednotlivé mesačné splátky v sume 16,37 Eur za obdobie od 01.09.2018 do 06.11.2019 vzhľadom na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka premlčané“.

1.3 Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej proti platobnému rozkazu uviedol, že tvrdenia žalovanej uvedené v odpore proti platobnému rozkazu nie sú pravdivé. Popiera ich aj korešpondencia žalovanej priložená k žalobe, ktorá v liste zo dňa 09.07.2018, adresovanom v tom čase existujúcemu Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q., spoločstvu vlastníkov bytov a nebytových oznámila, že nesúhlasí s výpoveďou z nájmu predmetných nebytových priestorov. Napriek výpovedi z nájmu predmetných nebytových priestorov zo strany v tom čase existujúceho Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov, F. XX, J. Q., žalovaná predmetné nebytové priestory zástupcovi spoločnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov neodovzdala a tak ako to vyplýva

aj z ďalšej listinnej komunikácie (výzva na odovzdanie nebytových priestorov zo dňa 03.12.2020), predmetné nebytové priestory neboli žalovanou odovzdané ani v decembri 2020, kedy už správu bytového domu vykonával žalobca. Žalovaná v liste zo dňa 14.12.2020 uvádza, že odmieta zaplatiť nájomné za kočikáreň a že zaplatí len nájomné za kumbál a ďalej uvádza, že kočikáreň uvoľnila v požadovanom termíne do 31.08.2018 a že kľúče odovzdala JUDr. A. na stôl, ktorý ich neprevzal. Žalovaná však nemohla kľúče odovzdať JUDr. A. ako výkonnému riaditeľovi žalobcu, pretože v tom čase žalobca správu predmetného bytového domu ešte nevykonával. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že predmetné nebytové priestory uvoľnila dňa 31.08.2018, o tejto skutočnosti nepredložila žiadny doklad, pričom takýto doklad ani nemohla predložiť, pretože neexistuje a jej tvrdenia ohľadom predmetných nebytových priestorov sú zavádzajúce. V nadväznosti na uvedené žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že aj z ďalšej písomnej korešpondencie - list žalobcu zo dňa 21.01.2021 vyplýva, že kľúče od kočikárne boli odovzdané žalovanou žalobcovi až v decembri 2020 a že kľúče od kumbálu odovzdané žalovanou neboli. O tom, že žalovaná si bola vedomá svojho dlhu, svedčí podľa žalobcu tiež skutočnosť, že žalovaná dňa 15.12.2020 uhradila sumu 37,24 Eur. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu navrhol vypočuť ako svedkov D.. F. X., Ing. P. A., X. B. a P.. I. A.. Vo vzťahu k argumentácii žalovanej, že žalobca nepodal žalobu o vypratanie predmetných nebytových priestorov žalobca uviedol, že náklady na takéto konanie by boli neúmerne vysoké, preto k tomu nepristúpil. Zdôraznil, že zo strany vlastníkov bytov a nebytových priestorov bolo iniciované podanie takejto žaloby a toto bolo vlastníkami bytov a nebytových priestorov aj odsúhlasené.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, Zmluvy o výkone správy zo dňa 23.12.2019 uzatvorenej medzi F. bytovou správou, s. r. o., J. Q. ako správcou a vlastníkami bytov a nebytových priestorov XX b. j. v dome so súpisným č. XXXX v J. Q. na ulici F. XX, s obsahom „Zmluvy o nájme spoločných priestorov uzatvorenej v zmysle § 663 - § 684 Občianskeho zákonníka v platnom znení“ dňa 31.01.2017 medzi Spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. ako prenajímateľom a M. J. ako nájomcom, s obsahom výpovede zmluvy o nájme spoločných priestorov zo dňa 04.07.2018, žiadosti žalovanej zo dňa 09.07.2018, výzvy žalobcu zo dňa 03.12.2020 na odovzdanie nebytových priestorov (kočíkárne a kumbálu), s obsahom vyjadrenia žalovanej zo dňa 21.12.2020, vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.01.2021, odpovede žalovanej pre žalobcu zo dňa 31.08.2021, zápisnice z písomného hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. zo dňa XX.XX.XXXX, oboznámením sa s platobným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6Csp/135/2021 zo dňa 24.11.2021, s odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 16.12.2021, s písomným vyjadrením žalobcu k podanému odporu zo dňa 03.01.2022, s vylúčením strán sporu na pojednávaní, s vylúčením svedkov P.. I. A., D.. F. X., D.. P. A., X. B., C. G., M. Q., s kópiami ústrižkov poštových poukážok a po takto vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav: Žalovaná mala prenajaté spoločné priestory patriace vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici F. XX v J. Q. so súpisným č. XXXX a to na základe Zmluvy o nájme spoločných priestorov uzavretej dňa 31.01.2017, kde ako prenajímateľ vystupovalo ešte v tom čase Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q.. Predmetom nájmu boli spoločné priestory - kočikáreň a kumbál, nachádzajúce sa na prízemí bytového domu na ulici F. XX v J. Q. o celkovej výmere 22,16 m². Nájomné bolo stanovené vo výške 16,37 Eur mesačne a nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú s účinnosťou od 01.04.2017, pričom nájomca bol povinný na základe tejto nájomnej zmluvy uskutočňovať úhrady v určenej lehote ako opakované plnenie. Z článku VII. tejto nájomnej zmluvy okresný súd zistil, že nájom spoločného priestoru sa skončí buď výpoveďou alebo dohodou zmluvných strán, ktorá musí mať písomnú formu, a to ku dňu uvedenému v dohode. Výpovedná lehota je jednomesačná a začne plynúť od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po doručení písomnej výpovede druhej zmluvnej strane. Z výpovede zmluvy o nájme spoločných priestorov danej žalovanej Spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. zo dňa 04.07.2018 okresný súd zistil, že spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov na základe rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanom dňa 11.06.2018 dalo žalovanej výpoveď z nájmu podľa článku VII. odsek 1 písm. a/ predmetnej zmluvy o nájme nebytových priestorov. Výpovedná lehota začala plynúť dňom 01.08.2018 a uplynula dňa 31.08.2018. Žalovaná bola povinná v deň ukončenia nájmu prenajaté nebytové priestory uvoľniť a odovzdať ich zástupcovi spoločenstva v stave v akom ich prevzala. Dňa 09.07.2018 žalovaná písomne požiadala spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov „o doplnenie výpovede z nájmu nebytových priestorov“, a to o dôvody výpovede z nájmu, pričom uviedla, že nesúhlasí s výpoveďou z nájmu predmetných nebytových priestorov, pretože má záujem predmetné nebytové priestory ďalej užívať a výpoveď považuje za diskriminačnú voči svojej

osobe. Žalobca listom zo dňa 03.12.2020 vyzval žalovanú na odovzdanie predmetných nebytových priestorov. V tejto písomnej výzve žalobca žalovanú upozornil na to, že dňom 31.08.2018 jej skončil nájom predmetných nebytových priestorov, a preto mala tieto nebytové priestory odovzdať zástupcovi spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov, avšak napriek tomu, že listom zo dňa 06.07.2018 bola na vypratanie týchto nebytových priestorov v dôsledku skončenia ich nájmu upozornená, neurobila tak a predmetné nebytové priestory neodovzdala. Z uvedenej výzvy tiež vyplýva, že žalovaná prestala dňom 31.08.2018 žalobcovi uhrádzať nájomné v sume 16,37 Eur mesačne, preto jej voči žalobcovi vznikol nedoplatok „za neoprávnené užívanie nebytových priestorov“ vo výške 458,36 Eur za užívanie predmetných nebytových priestorov za obdobie od 01.09.2018 do 31.12.2020. Žalobca uvedenou výzvou vyzval zároveň žalovanú na odovzdanie predmetných nebytových priestorov najneskôr do 31.12.2020 ako aj na úhradu sumy 458,36 Eur. Listom zo dňa 14.12.2020 žalovaná žalobcovi oznámila, že mu odmieta uhradiť sumu 458,36 Eur, pretože kočikáreň uvoľnila v požadovanom termíne. Kľúče chcela odovzdať osobne JUDr. I. A., ktorý ich však neprevzal a odporučil jej ich dať do schránky domovníkovi pánovi X., čo ona aj urobila. Zároveň uviedla, že za druhý nebytový priestor - kumbál riadne platí nájomné, preto žalobcovi nič nedlhuje. Žiadala o uzavretie ďalšej nájomnej zmluvy na druhý nebytový priestor - kumbál.

1.5 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca zobral prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalobu čiastočne - ohľadne sumy 191,94 Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Vo zvyšnej časti žalobou uplatneného nároku zodpovedajúceho 14-tim nepremlčaným mesačným úhradám nájomného po 16,37 Eur, žalobca trval na podanej žalobe, čiže domáhal sa zaplatenia sumy 229,18 Eur. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca na to, že žalovanej bola platne vypovedaná zmluva o nájme nebytových priestorov, napriek tomu tieto nebytové priestory až do konca roku 2020 užívala, a preto je za toto obdobie v súvislosti s predmetnými nebytovými priestormi povinná zaplatiť žalobcovi nájomné. Na pojednávaní konanom na okresnom súde žalovaná uviedla, že žalobcovi nie je ochotná žalovanú sumu uhradiť, pretože aj keď je pravda, že v júli 2018 dostala ešte od spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov výzvu na vypratanie týchto nebytových priestorov, pretože s ňou bola ukončená nájomná zmluva, s čím ona nesúhlasila, priestor kočikárne ešte koncom augusta 2018 vypratala a na základe odporúčenia P. I. A. kľúče od kočikárne vhodila do schránky domovníka pána X.. Priestor kumbálu naďalej užíva, pretože nemá kde umiestniť veci, ktoré tam má uložené, avšak za tento nebytový priestor platí nájomné zodpovedajúce sume 1,30 Eur mesačne, ktoré uhrádza žalobcovi polročne o čom predložila súdu ústrižky poštových poukážok. Z výpovede svedka P. I. A. - bývalého riaditeľa žalobcu, okresný súd zistil, že P. I. A. v čase ukončenia nájmu predmetných nebytových priestorov nemohol kľúče od žalovanej prevziať, pretože správu v tom čase vykonávalo spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov a žalobca bol v tom čase len mandatárom, preto žalovanej odporučil, aby kľúče vhodila do poštovej schránky Ing. X. (domovníka), ktorý však tvrdil, že žiadne kľúče v schránke nemal. Žalovaná napokon odovzdala napokon kľúče P. I. A. až v decembri 2020. Z uvedeného dôvodu bola žalovaná vyzvaná na úhradu nedoplatkov na nájomnom za žalované obdobie. Z výsluchu svedka D.. F. X. okresný súd zistil, že on nemá vedomosť o žiadnych kľúčoch od prenajatých nebytových priestorov, tieto kľúče v schránke nemal, ani so žalovanou nehovoril o potrebe ich odovzdania. Svedok D.. P. A. na pojednávaní konanom na okresnom súde uviedol, že podľa jeho názoru o tom, či je potrebné vymáhať nedoplatky od žalovanej alebo od hociktorého iného nájomcu, nemá hlasovať zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pretože v zmysle platných právnych predpisov sa nedoplatky musia vymáhať od všetkých neplatičov, nielen od žalovanej. Svedok X. B. na pojednávaní konanom na okresnom súde nevedel uviesť z akého dôvodu bola žalovanej daná výpoveď z nájmu predmetných nebytových priestorov a nevedel uviesť ani to, či žalovaná tieto nebytové priestory odovzdala, resp. akým spôsobom a komu odovzdala kľúče. „Svedok M. Q. na pojednávaní konanom na okresnom súde podľa odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku „okrem iného uviedol, že podľa jeho vedomostí žalovaná predmetný nebytový priestor kočikárne vypratala, pretože on to aj videl a toto mu aj žalovaná hovorila a informovala ho o tom, že kľúče chcela odovzdať pánovi A., ktorý ich nemohol prevziať, preto na základe jeho rady hodila kľúče do schránky D.. X.“. Q. D.. C. G. na pojednávaní konanom na okresnom súde uviedla, že v minulosti vykonávala funkciu predsedu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome; tejto funkcie sa však v roku 2019 vzdala. Vedela o tom, že žalovaná mala uzavretú so spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov nájomnú zmluvu, ktorej predmetom boli nebytové priestory kočikáreň aj kumbál, avšak na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov bolo odsúhlasené, aby jej bol nájom zrušený, pretože spoločenstvo chcelo tieto nebytové priestory využívať (napr. priestor kočikárne na odkladanie bicyklov a kočíkov). Svedkyňa mala vedomosť o tom, že

žalovaná tieto nebytové priestory hneď po výpovedi z nájmu (po uplynutí výpovednej lehoty) nevypratala, žiadne konkrétne dátumy si však nepamätala a keďže sa v roku 2019 vzdala svojej funkcie predsedu spoločenstva, už sa o záležitosti spoločenstva nezaujímal. Pokiaľ to ale sledovala, kočikáreň bola naďalej uzamknutá a nebola sprístupnená ostatným vlastníkom, takže sa domnievala, že tieto nebytové priestory naďalej užívala žalovaná.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odcitoval ust. § 663, § 664, § 665, § 671 ods. 1, § 676, § 677, § 678, § 682, § 451, § 456 a § 517 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nárok žalobcu je po čiastočnom späťvzatí žaloby dôvodný. Konštatoval, že žalobca zobral vzhľadom na vznesenú námietku premĺčania v priebehu konania žalobu ohľadne zaplata sumy 191,94 Eur čiastočne späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Pokiaľ ide o zvyšnú časť žalobou uplatneného nároku, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na základe predložených listinných dôkazov a výsluchu svedkov a strán sporu považuje za preukázané, že žalovaná mala prenajaté spoločné priestory (nebytové priestory) patriace vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici F. XX v J. Q. so súpisným číslom XXXX. Predmetom nájmu boli kočikáreň a kumbál, nachádzajúce sa na prízemí bytového domu na ulici F. XX v J. Q. o celkovej výmere 22,16 m². Nájomné bolo stanovené vo výške 16,37 Eur mesačne a nájomná zmluva bola uzavretá dňa 31.01.2017, pričom za prenajímateľa podpisovalo nájomnú zmluvu v tom čase existujúce Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q., ktoré svoju činnosť následne ukončilo a správou domu bol poverený žalobca. Z obsahu predmetnej zmluvy o nájme spoločných nebytových priestorov (kumbálu a kočikárne) okresný súd zistil, že v zmysle článku VII. bod 1 písm. a) zmluvy, nájom spoločného priestoru sa skončí výpoveďou. V zmysle bodu 2 článku VII. nájomnej zmluvy, výpovedná lehota je jednomesačná a začne plynúť od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede druhej zmluvnej strane; výpoveď druhej zmluvnej strane musí byť doručená písomne. Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. dalo žalovanej v zmysle článku VII. bod 1 písm. a) zmluvy výpoveď z nájmu spoločných priestorov, pričom výpovedná lehota začala plynúť dňom 01.08.2018 a uplynula 31.08.2018. Žalovaná bola upozornená, že v zmysle predmetnej zmluvy o nájme spoločných nebytových priestorov, je v deň ukončenia nájmu povinná prenajaté spoločné nebytové priestory uvoľniť a odovzdať ich zástupcovi spoločenstva v stave v akom ich prevzala. Z výpovede svedka P. I. A. - bývalého riaditeľa žalobcu mal okresný súd preukázané, že kľúče od kočikárne žalovaná odovzdala až v decembri 2020 a dovtedy predmetný nebytový priestor spolu s kumbálom užívala ona. Z výpovede svedkyne D. C. G. - bývalej predsedkyne spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa okresného súdu vyplýva, že nebytový priestor - kočikáreň bola uzamknutá a nebola sprístupnená ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov, presný dátum sprístupnenia kočikárne si svedkyňa nepamätala. V nadväznosti na zhrnutie výpovedí svedkov okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaná na pojednávaní potvrdila, že v júli 2018 dostala výzvu na vypratanie predmetných nebytových priestorov v dôsledku ukončenia nájmu, s čím ona nesúhlasila, no napriek tomu priestor kočikárne podľa jej tvrdenia vypratala, avšak kľúče sa jej nepodarilo odovzdať vtedajšiemu riaditeľovi žalobcu, preto ich vhodila do schránky domovníkovi D. X.. Druhý nebytový priestor - kumbál, žalovaná napriek výpovedi z nájmu naďalej užíva. Z uvedeného podľa záverov okresného súdu vyplýva, že na základe výpovede z nájmu zo dňa 04.07.2018, ktorá bola žalovanej riadne doručená dňa 06.07.2018 (tak ako to vyplýva z pripojenej fotokópie doručky o prevzatí výpovede), zo strany žalovanej nedošlo k riadnemu odovzdaniu predmetných nebytových priestorov. Žalovaná po uplynutí jednomesačnej výpovednej lehoty predmetné nebytové priestory bez právneho dôvodu ďalej užívala. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že predmetom žaloby po čiastočnom späťvzatí žaloby zostalo 14. nepremĺčaných splátok nájomného po 16,37 Eur, teda suma 229,18 Eur, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 a § 456 Občianskeho zákonníka. Žalovaná však preukázala úhradu vo výške 37,24 Eur a to kópiou ústrižku poštovej poukážky zo dňa 15.12.2020, preto ju okresný súd zaviazal na zaplata sumy 191,94 Eur tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a vo zvyšnej časti okresný súd žalobu ohľadne zaplata sumy 37,24 Eur („nad priznanú sumu 191,94 Eur“) zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaná odvolala a v odvolaní uviedla, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP odvolanie, pretože s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pokiaľ ju súd prvej inštancie zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 191,94 Eur s príslušným úrokom z omeškania a nepriznal jej náhradu trov konania, nesúhlasí. Súd prvej inštancie dospel podľa žalovanej na základe predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Záver súdu prvej inštancie, že po uplynutí jednomesačnej výpovednej lehoty, ktorá začala plynúť na základe výpovede z nájmu predmetných nebytových priestorov zo dňa 04.07.2018 dňa 01.08.2018, žalovaná predmetné nebytové priestory naďalej užívala, nemá podľa žalovanej podklad vo vykonaných dôkazoch. Uviedla, že počas konania pred súdom prvej inštancie nebol produkovaný jediný dôkaz o tom, že by tieto nebytové priestory aj po uplynutí výpovednej lehoty užívala, práve naopak, jej verziu (tvrdenie), že predmetné nebytové priestory po uplynutí výpovednej lehoty neužívala, či už priamo alebo nepriamo potvrdili vypočutí svedkovia. Žalovaná poukázala pritom v odvolaní na svedeckú výpoveď JUDr. I. A., na svedeckú výpoveď D.. C. G., na svedeckú výpoveď D.. P. A. a X. B. a uviedla, že ani jeden z vyššie uvedených svedkov, ktorých navrhol vypočuť žalobca, sa nevedel vyjadriť, či žalovaná predmetné nebytové priestory po výpovedi z nájmu naďalej užívala, pričom uvedení svedkovia nedisponovali o tom podľa žalovanej vedomosťou. Výpoveď svedka D.. X., ktorý tvrdil, že žiadne kľúče v schránke nemal, žalovaná označila v odvolaní za účelovú a zavádzajúcu, za takú, ktorú je možné hodnotiť len ako „tvrdenie proti tvrdeniu.“ V uvedenej súvislosti žalovaná v odvolaní uviedla, že trvá na tom, že všetky úkony, ktoré jej odporučil svedok P.. I. A., a to vhadenie kľúčov od nebytových priestorov do schránky vtedajšieho domovníka D.. X. zrealizovala. Žalovaná poukázala ďalej v odvolaní na výpoveď svedka M. Q., „ktorý v celom rozsahu potvrdil jej argumentáciu, že si povinnosti vyplývajúce z nájmovej zmluvy plnila a že riadne a včas platila nájomné“. V uvedenej súvislosti žalovaná v odvolaní uviedla, že „svedok M. Q. potvrdil, že jej bola bezdôvodne daná výpoveď z nájmu predmetných nebytových priestorov a že niektorí ľudia sú diskriminovaní, čo platilo aj v jej prípade“. V závere odvolania žalovaná uviedla, že je presvedčená, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a že súd prvej inštancie nemal dostatok dôkazov na to, aby jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 191,94 Eur s úrokmami z omeškania. Vo vzťahu k výroku o trovách konania žalovaná v odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v rozpore s ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP, pretože žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 421,12 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Až na základe ňou vznesenej námietky premlčania zobral žalobca žalobu ohľadne sumy 191,94 Eur čiastočne späť, čo viedlo k čiastočnému zastaveniu konania. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku, t. j. v časti o zaplata sumy 229,18 Eur, súd prvej inštancie priznal žalobcovi len sumu 191,94 Eur a nad túto sumu žalobu žalobcu zamietol. Je preto podľa žalovanej nepochybné, že pomer úspechu v tomto spore bol v jej prospech. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu aj ohľadne sumy 191,94 Eur s príslušenstvom zamietne a žalobcovi uloží povinnosť nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného a odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia v plnej, t. j. v 100 % výške na účet jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny a zákonný, dostatočne odôvodnený a argumenty žalovanej uvedené v odvolaní za nedôvodné. Uviedol, že sa nemožno stotožniť s tvrdením žalovanej, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože žalovaná poukazuje len na výpovede tých svedkov, ktorých výpovede vykladá v odvolaní bez ďalšieho vo svoj prospech, pričom opomína i ďalšie svedecké výpovede a listinné dôkazy, ktoré boli prvoinštančnému súdu v konaní predložené. Zdôraznil, že sa nestotožňuje s tvrdením žalovanej, že nebytové priestory, ktoré na základe predmetnej zmluvy o nájme užívala, po ukončení nájmu odovzdala a že kľúče od nebytových priestorov vhodila do schránky Ing. X.. Má za to, že toto tvrdenie žalovanej bolo v konaní vyvrátené. Podľa názoru žalovanej uvedeného v odvolaní by tvrdenie svedka D.. X. a tvrdenie žalovanej, že kľúče od nebytových priestorov neodovzdala, resp. odovzdala, malo byť vyhodnocované len ako „tvrdenie proti tvrdeniu.“ V uvedenej súvislosti žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal na to, že ďalší svedok, ktorý v konaní pred súdom prvej inštancie vypovedal, bol svedok P.. I. A., bývalý riaditeľ žalobcu, ktorý vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedol, že žalovaná odovzdala kľúče jemu osobne, ale až v decembri 2020. I ďalšia svedkyňa C. G., bývalá predsedníčka spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome na F. ulici XX v J. Q. uviedla, že pokiaľ bola ona predsedníčkou spoločenstva, tak kľúče od nebytových priestorov jej odovzdané neboli, kočíkárka bola aj naďalej uzamknutá a neslúžila ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome. Tvrdenie žalovanej, že kľúče vhodila po ukončení nájmu do schránky Ing. X., postráda podľa žalobcu akúkoľvek logiku, keďže žalovaná kľúče od kočíkárne odovzdala P.. I. A., bývalému riaditeľovi žalobcu až v decembri 2020. V nadväznosti na uvedené žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že okrem výsluchu svedkov bolo vykonané dokazovanie aj listinnými dôkazmi, kde z korešpondencie medzi žalobcom a žalovanou vyplýva, že kľúče od nebytového priestoru -

kočíkárne, odovzdala žalovaná žalobcovi až v decembri 2020 (list zo dňa 21.01.2021). Okrem toho z vykonaného dokazovania podľa okresného súdu vyplynulo, že žalovaná ešte v roku 2018 v tom čase ešte existujúcemu spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov písomne oznámila, že nesúhlasí s výpoveďou z nájmu predmetných nebytových priestorov (list žalovanej zo dňa 09.07.2018). Z následnej korešpondencie žalovanej so žalobcom vyplýva, že záujem žalovanej prenajať si „nejakú miestnosť“ v bytovom dome na F. ulici XX v J. Sobote aj po ukončení nájmu predmetných nebytových priestorov naďalej pretrvával. O tom, že žalovaná si bola vedomá v súvislosti s neoprávneným užívaním predmetných nehnuteľností dlhu voči žalobcovi, svedčí podľa žalobcu tiež tá skutočnosť, že dňa 15.12.2020 uhradila žalovaná na účet žalobcu sumu 37,24 Eur (2 x 16,37 Eur), čo bolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej ďalej uviedol, že poukazuje tiež na tú skutočnosť, že z výpovede samotnej žalovanej na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 14.06.2022 vyplýva, že napriek výpovedi z nájmu nebytových priestorov v roku 2018, žalovaná naďalej neoprávnené užívala a užíva v bytovom dome na ulici F. XX v J. Q. kumbál, a preto sú tvrdenia a vyjadrenia žalovanej ohľadom neužívania nebytových priestorov účelové a vyvrátené. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že žaloba ostal pasívny a nepodal žalobu na vypratanie predmetných nebytových priestorov, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že je právom žalobcu (resp. právom ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov), akým spôsobom si budú uplatňovať svoje práva. Pokiaľ by bola voči žalovanej podaná žaloba o vypratanie predmetných nebytových priestorov a následne by sa žalobca domáhal ich vypratania aj exekučne, náklady na uvedené konania by musela znášať žalovaná. Zdôraznil, že podanie žaloby o zaplatenie dlžnej sumy za užívanie predmetných nebytových priestorov žalovanou bolo iniciované vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na F. ulici XX v J. Q. a nimi bolo aj odsúhlasené. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že otázka týkajúca sa platby za užívanie predmetných nebytových priestorov vo výške 458,36 Eur (ktorá spolu s ostatnými otázkami tvorila predmet písomného hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome) bola nekonkrétna a zavádzajúca, tak je podľa žalobcu irelevantné z akého titulu by súd priznal žalobcovi dlžnú sumu, t. j. či z titulu nájomného alebo z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože o sumu, ktorú žalovaná neuhradila, boli ukrátení ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 191,94 Eur s 5 % - ným ročným úrokom z omeškania počnúc dňom 01. 02. 2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že „žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania“ rozsudok okresného súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku; vo zvyšnej časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska žalovanou v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP.

6. Podľa § 663 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník nájmnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

7. Podľa § 664 Občianskeho zákonníka, prenajímateľ je povinný prenechať prenajatú vec nájomcovi v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie, alebo ak sa spôsob užívania nedohodol, obvyklé užívanie, a v tomto stave ju na svoje náklady udržiavať.

8. Podľa § 665 Občianskeho zákonníka, nájomca je oprávnený užívať vec spôsobom určeným v zmluve; ak sa nedohodlo inak, primerane povahy a určeniu veci. Prenajímateľ je oprávnený požadovať prístup k veci za účelom kontroly, či nájomca užíva vec riadnym spôsobom.

9. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

10. Podľa § 676 Občianskeho zákonníka, nájom sa končí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak.

11. Podľa § 677 Občianskeho zákonníka, zrušiť nájomnú zmluvu dojednanú na neurčitú dobu možno, ak nedôjde k dohode prenajímateľa s nájomcom iba výpoveďou.

12. Podľa § 678 Občianskeho zákonníka, stanovenia o výpovednej dobe, vypratání a odovzdaní platia iba vtedy, ak zmluva alebo osobitné predpisy neustanovujú inak.

13. Podľa § 682 Občianskeho zákonníka, ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

14. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospach získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospach získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

16. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Po prejednaní odvolania žalovanej odvolací súd uvádza, že sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a na zdôraznenie ich správnosti uvádza: Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie (svedecká výpoveď JUDr. I. A. na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 03. 05. 2022, list žalobcu zo dňa 21. 01. 2021) vyplýva, že žalovaná kľúče od kočikárne odovzdala až v decembri 2020, a to konkrétne P. A. (v tom čase výkonnému riaditeľovi žalobcu, ktorý žalobca na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 23. 12. 2019, vykonáva s účinnosťou od 01. 01. 2020 správu predmetného bytového domu); kľúče od kumbálu žalovaná neodovzdala. Žalovaná teda nemohla po uplynutí výpovednej lehoty dňa 31. 08. 2018 vhodiť kľúče od predmetných nebytových priestorov do schránky D. X., ktorý vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 03. 05. 2022 uviedol, že „nevie o žiadnych kľúčoch od predmetných nebytových priestorov od žalovanej, on tieto kľúče v schránke nemal a ani s ním žalovaná o prípadnom odovzdaní kľúčov nehovorila“. Nejde teda len o „tvrdenie proti tvrdeniu“ žalovanej a D. X., tak ako argumentuje v súvislosti so svedeckou výpoveďou D. X. v odvolaní žalovaná, pretože obsah svedeckej výpovede D. X. bol podporený pokiaľ ide o samotné odovzдание kľúčov od predmetných nebytových priestorov žalovanou aj inými vykonanými dôkazmi (svedeckou výpoveďou P. I. A. na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 03. 05. 2022 a listom žalobcu zo dňa 21. 01. 2022). Ak teda žalovaná odovzdala kľúče od kočikárne až v decembri 2020 a od kumbálu kľúče neodovzdala, mal okresný súd správne za to, že zo strany žalovanej nedošlo po uplynutí výpovednej lehoty z nájmu predmetných nebytových priestorov k ich riadnemu odovzdaniu zástupcovi Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. (ktoré vystupovalo v zmluvnom vzťahu so žalovanou ako prenajímateľ), ktorým zástupcom Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov F. XX, J. Q. bola v tom čase D. C. G., ktorá predmetnú výpoveď z nájmu predmetných nebytových priestorov žalovanou zo dňa 04. 07. 2018 ako zástupca spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov podpísala. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že žalovaná (pokiaľ kľúče od predmetných nebytových priestorov po ukončení ich nájmu relevantným spôsobom osobe na to oprávnenej neodovzdala) až do odovzdania kľúčov v decembri 2020 predmetné nebytové priestory bez právneho dôvodu, t. j. bez existencie platnej nájmovej zmluvy užívala, v dôsledku ktorej skutočnosti vzniklo na jej strane v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie zodpovedajúce neuhradeným nepremičaným platbám nájmovej v celkovej sume 191, 94 Eur (po čiastočnom zastavení konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby v sume 191,94 Eur a čiastočnej

úhrade žalovanej sumy v sume 37, 24 Eur), ktoré je žalovaná, tak ako správne rozhodol súd prvej inštancie, povinná v zmysle ust. § 456 Občianskeho zákonníka zaplatením sumy 191, 94 Eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozsudku, vydať žalobcovi.

18. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej do výroku o trovách prvoinštančného konania, kde súd prvej inštancie aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že „žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania“, odvolací súd k odvolacej námietke žalovanej, „že pomer úspechu bol v jej prospech“ uvádza, že pomer úspechu bol vzhľadom na skutočnosť, že žalobca procesne zaviniel zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 191,94 Eur, čo odôvodňuje v tejto časti uplatneného nároku vo vzťahu k trovám konania aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP, skutočne v prospech žalovanej, a to v rozsahu 8 % (54 % úspech žalovanej - 46 % úspech žalobcu = v konečnom dôsledku 8 %- ný úspech žalovanej v prvoinštančnom konaní). Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách prvoinštančného konania podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalovaná, ktorá podala odvolanie proti dvom výrokom rozsudku súdu prvej inštancie bola v odvolacom konaní úspešná v rozsahu 50 % (žalovaná mala v odvolacom konaní úspech pokiaľ ide o odvolanie proti výroku o trovách prvoinštančného konania), čo znamená, že úspech a neúspech strán sporu v odvolacom konaní bol rovnaký, a teda žiadnej zo strán sporu nevzniklo v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov odvolacieho konania.

20. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.